

Biblija i Božanska Otkrivenja (MBS 034)

Bog je u prošlosti mnogo puta i na razne načine govorio našim praocima preko proroka, a u ove poslednje dane progovorio je nama preko Sina, koga je odredio da bude naslednik sveta, čijim posredstvom je stvorio i svet (Poslanica Jevrejima 1:1-2)

UVOD

Treba istaknuti na samom početku ove studije Biblije i Božanskog Otkrivenja da se ova studija ne odnosi na Knjigu Otkrivenja, već govorimo o Božijem činu otkrivenja, u kojem On otkriva Sebe kroz Sveta Pisma.

Po svojoj definiciji, reč '*otkrivenje*' dolazi od grčke reči koja znači '*uklanjanje vela*'. To se odnosi na Božanski čin komunikacije sa čovekom o onome što ni na koji drugi način neće i ne može da bude spoznato. Božansko otkrivenje, a ovde posebno govorimo o Biblijskom otkrivenju, koje je uklanjanje vela; jeste Božanski čin u kojem Bog komunicira sa čovekom o onim stvarima – onim istinama – koje ni na koji drugi način ne mogu biti spoznate, niti mogu biti otkrivene same po sebi ni na koji drugi način.

Gospod može biti spoznat samo zato što On otkriva Samog Sebe. Priroda Božija je takva da čovek sam po sebi ne može da otkrije Boga. Kada se sovetki astronaut vratio sa svog prvog putovanja u svemir, izjavio je da on tamo nije video nikakve dokaze o Bogu, i stoga zaključuje da je komunistički ateizam u potpunosti ispravan. Ali sama ta činjenica da on ne može da vidi Boga u svemiru ne znači da Bog ne postoji; Bog ima druge načine da otkrije Samog Sebe. Zapravo, neko drugi je izrekao tvrdnju u kojoj kaže da je taj astronaut samo iskoračio izvan svemirskog broda, uistinu bi brzo video Boga.

Bog je Neshvatljivi. Prema Knjizi o Jovu 11:7, nije moguće za bilo koga da ima savršenu spoznaju Boga. Bog je beskonačno biće, a čovek je konačno biće sa konačnom spoznajom. Čovek može da zna mnoge stvari o Bogu, poznavajući ono što je Bog čoveku otkrio o Sebi. Ali, sva ljudska spoznaja skupljena zajedno nikada neće biti savršena spoznaja. Nije moguće za konačno i ograničeno biće poput čoveka da ima savršenu spoznaju beskonačnog i beskrajnog Boga.

U suštini, teologija je sistematizovanje onoga što nam je Gospod otkrio. Posredstvom Božanskog otkrivenja, mi dobijamo odgovore na neka temeljna ljudska pitanja, kao što su: 'Postoji li Bog? Ukoliko postoji, da li On komunicira? Ukoliko komunicira, šta kaže?' Božansko otkrivenje odgovara na sva tri ova pitanja. 'Postoji li Bog?' Da, Bog postoji! 'Da li Bog komunicira?' Da, on komunicira! 'Šta Bog kaže?' Ono što On kaže je zapravo sve ono što Božansko otkrivenje jeste.

Postoje dva glavna tipa Božanskog otkrivenja: opšte otkrivenje i posebno otkrivenje.

I. OPŠTE OTKRIVENJE

A. Priroda opšteg otkrivenja

Opšte otkrivenje se odnosi na način na koji Gospod Samog Sebe otkriva svim ljudima uopšte. Govorimo o stvarima po kojima je moguće bilo kome, bilo gde u svetu, da zna nešto o Bogu, i to upravo zato jer je Bog otkrio Samog Sebe na jedan opšti način – svima. Priroda ovog opšteg otkrivenja je takva da je ovo otkrivenje utelovljeno u stvarima. Opšte otkrivenje se definiše kao 'utelovljenje Božije misli u fenomenu prirode, u činjenici ili iskustvu istorije i u opštoj konstituciji ljudskog uma'. Ovo znači da je Bog Sebe na određene načine otkrio svim ljudima. To je razlog zašto se ovo naziva opšte otkrivenje. Pojavljuje se pred svim ljudima; to je otkrivenje dostupno svim ljudima. Glavni cilj opšteg otkrivenja je da opskrbi ljudsku potrebu za duhovnim odgovorima i da uveri dušu čoveka da krene da traži Boga.

Još jednom, opšte otkrivenje je otkrivenje u kojem Bog otkriva Sebe svim ljudima. Naglasak ovog otkrivenja je da podstakne čoveka da počne potragu za Bogom na jedan stvaran i ličan način.

B. Sredstva opšteg otkrivenja

Na koje načine i kroz koja sredstva Gospod otkriva Sebe generalno svim ljudima? Prema Pismu, postoje četiri različita sredstva opšteg otkrivenja.

1. Kroz prirodu

Prvi i primarni način je kroz prirodu. Gospod je otkrio Sebe svim ljudima uopšte posredstvom prirode. Ukoliko čovek proučava prirodu i uči lekcije koje ona pruža, on može da nauči određene stvari o Bogu. Na primer, psalmista kaže da priroda otkriva čoveku sam koncept stvaranja (Psalam 19:1-6). Ukoliko čovek uistinu izučava delo prirode, onako kako je ono utelovljeno u prirodnim zakonima, na nebu i u svemiru, kad posmatra kruženje i savršenu jedinstvenost i sklad univerzuma, kad posmatra činjenicu da univerzum ima dizajn, jer funkcioniše na takav način da čovek može da namesti svoj sat, može da podesi kalendar posmatrajući ga – u ovome se, kaže psalmist, otkriva slava Božija. Isaija 40:12,14,26, uči da posredstvom prirode Bog, takođe, otkriva Svoju osobnost. Dela 14:14-17 objavljuju da kroz prirodu čovek može da nauči o dobroti Božijoj. Rimljani 1:19-20 objavljuju da u prirodi čovek može da otkrije moć i božanstvo Božije.

Tako da je jedan od načina da Bog otkrije Sebe posredstvom opšteg otkrivenja – kroz prirodu, a sa svrhom da čovek može da nauči o Njegovoj slavi, Njegovoj ličnosti, dobroti, moći i Božanstvenosti.

2. Posredstvom providenja

Drugo sredstvo opšteg otkrivenja je kroz providenje. Govorimo o Božijem otkrivenju kroz istoriju. Istorija je samo izvršenje Božijeg programa kroz sve

epohe i u svakom detalju. Proučavajući istoriju, čovek može da nauči o providenju Božijem.

Prema Jovu 38:22,23 dolazak snega u dan bitke pokazuje providnost Božiju. Na primer, nije slučajnost prirode da su Nemci snegom zaustavljeni u Rusiji; nije slučajnost da je Napoleon zaustavljen na isti način. Osobi koja posmatra istoriju trebalo bi da bude moguće da uvidi da to nije puka slučajnost, već providenje Božije koje deluje kroz istoriju.

Psalam 75:6-7 uči da kroz providenje osoba može da vidi da je Gospod u potpunoj kontroli nad tim ko će se uspeti na tron. Zašto su neki ljudi izabrani, a drugi nisu? Zašto su karakterno ključno različite osobe došle u isto vreme na istorijsku pozornicu da bi imale moć u istom vremenu; kao na primer, Hitler na jednoj, a Staljin, Čerčil i Ruzvelt na drugoj strani? Providnost Božija je ta koja upravlja svim tim stvarima. Dela 17:26 podučavaju nas da providnošću Božijom osoba može uvideti kako su postavljene međe i granice nacijama. Providenje Božije se isto tako otkriva i kroz istoriju Izraela, prema onome što nam kaže Ponovljeni zakon 32:8-9.

Providenje može biti vidljivo i u životu vernika, prema onome što nam kažu Rimljani 8:28. Tako da je providenje drugi način na koji Bog otkriva Sebe čoveku u opštem otkrivenju.

3. Kroz očuvanje

Treće sredstvo opšteg otkrivenja je kroz očuvanje. Način na koji je Gospod sačuvao nacije, pojedince i stvari takođe može naučiti čovečanstvo određenim lekcijama.

Dela 17:28 govore o očuvanju čovečanstva, dok Kološani 1:17 i Jevreji 1:3 govore o sveopštem očuvanju. Zapravo, očuvanje univerzuma je misterija za nauku, jer priroda atoma je takva da bi on jednostavno trebalo da eksplodira. Ipak, on ostaje celovit pomoću onoga što naučnici nazivaju 'atomskim lepkom'. Šta je ovaj atomski lepak? To je Božije delo očuvanja.

I ovo je deo opšteg otkrivenja, još jedan način na koji je Bog Sebe otkrio svim ljudima.

4. Kroz savest

Četvrto sredstvo Božijeg otkrivenja je kroz savest. To je način na koji se Bog otkrio kroz ispoljavanje apsolutnog zakona.

Rimljani 2:14-15 ističu da je pridržavanje zakona nešto što je karakteristično kroz čitav svet čovečanstva. Gde god da se pogleda u čovečanstvo, svako društvo, bez obzira kako primitivno ili kako civilizovano bilo, ima postavljene određene temeljne zakone, koji su proizvod njihove vlastite savesti. I ovo, takođe, pokazuje jedno od sredstava opšteg otkrivenja.

C. Ograničenja opšteg otkrivenja

Postoje, međutim, određena ograničenja ovog opšteg otkrivenja. Opšte otkrivenje je ograničeno time koliko može da otkrije u odnosu na dva aspekta: u odnosu na spasenje i u odnosu na osudu.

1. U odnosu na spasenje

Prvi aspekt ograničenja opšteg otkrivenja je u njegovoj nedostatnosti da odvede čoveka u spasenje. Opšte otkrivenje nedovoljno je da spasi. Drugim rečima, iako opšte otkrivenje može da otkrije mnoge stvari o Bogu, ono ne može da otkrije sadržaj Evanđelja kao sredstvo opšteg otkrivenja. Nijedna osoba ne može upoznati sadržaj Evanđelja kroz prirodu, kroz providenje, kroz očuvanje ili kroz savest. Zbog toga što opšte otkrivenje ne govori ništa o sadržaju Evanđelja, ono nije dovoljno da spasi.

Dela 17:23 naglašavaju činjenicu da opšte otkrivenje nudi ograničenu spoznaju. U Efescima 3:8-9, Pavle nam kaže da je Evanđelje sakriveno umovima ljudi.

2. U odnosu na osudu

I dok opšte otkrivenje nije dovoljno da spasi, zato što se Evanđelje ne otkriva kroz njega, drugi aspekt njegovog ograničenja je da je dovoljno da osudi, prema Rimljanima 1:20.

Ljudi ponekad pitaju, 'Da li će osoba koja nikada nije čula o Isusu ići u pakao?' Neki ljudi vole da odgovore, 'Ne, ljudi koji nikada nisu čuli o Mesiji svejedno će ići na nebo.' Logičan zaključak ove izjave je da nikakvi misionari ne bi trebalo da se šalju ljudima. Najopasnija stvar da se napravi, u tom slučaju, bila bi dati nekome spoznaju Evanđelja, tako da ukoliko je taj odbije, za posledicu ima da završava u paklu. Ukoliko će ga neznanje odvesti na Nebo, onda je najbolje da mu niko i ne svedoči. Zašto da ljudima dajemo šansu da čuju Evanđelje, da ga odbiju i da završe u paklu?

Istina je da i oni koji nikada nisu čuli o Isusu na kraju završavaju tako da idu u pakao. Razlog tome je što je opšte otkrivenje sasvim dovoljno da ih osudi. Princip u Rimljanima 1 je ovaj: ukoliko osoba živi u skladu sa svetlom koje joj je dano, Gospod će za takvoga osigurati još svetla, sve dok takav ne čuje Evanđelje u nekom obliku ili u nekoj formi. Kao što je rečeno, čovek može da nauči veliki broj velikih istina o Bogu kroz opšte otkrivenje. Ukoliko takav živi na svetlu koje ima iz opšteg otkrivenja, Gospod će osigurati da takav dobije još više svetla.

Ovo je jedno od objašnjenja kako to da osoba koja je rođena i odrasla na srednjem zapadu, recimo u Kansasu ili u Misuriju, iznenada počinje da oseća neverovatan teret, da ide u jako udaljena plemena u Africi ili u Južnu Ameriku, u krajeve toliko daleke da je tek mali broj ljudi čuo o njima. Osoba počinje da oseća takav teret jer unutar tih plemena postoje ljudi koji žive prema svetlu koje imaju. Ukoliko im bude dano još svetla, poverovaće. Stoga, Bog šalje nekoga da sa njima podeli Evanđelje. Ukoliko osoba umre bez da je uopšte čula o

Isusu, to znači da takav ne bi poverovao čak i da je čuo Evanđelje. Dokaz ovog je taj da nije živio prema svetlu koje je već imao.

U Rimljanima 1:18-25, Pavle objašnjava prirodu i tendenciju čovečanstva uopšte, a to je da iskvari i onečisti ono što je naučilo iz opšteg otkrivenja. Na primer, čovek može naučiti o veličini Božijoj iz opšteg otkrivenja, to da je Bog Stvoritelj (stih 20), ali šta su ljudi učinili kroz istoriju? Da li su obožavali Stvoritelja kao Stvoritelja? Ne, tendencija ljudska je da ne žive prema svetlu koje im je dano kroz opšte otkrivenje. Umesto toga, oni počinju da obožavaju stvorenje i stvoreno umesto Stvoritelja. Počinju da izrađuju kipove i slike životinja ili ljudi ili anđela i počinju da obožavaju ove stvari (stih 21-23). Kao rezultat, kaže Pavle, njihovi umovi su potamnili (stih 24-25). Oni su potamnili upravo zbog toga što su promašili da žive prema svetlu koje im je bilo dostupno posredstvom opšteg otkrivenja.

I dok, u jednu ruku, opšte otkrivenje nije dovoljno da spasi, s druge strane, sasvim je dovoljno da osudi. Na Velikom Belom Tronu suda, kada bude postavljeno pitanje, 'Zašto nisi verovao u Isusa Hrista?' grešnik može da kaže da je to zbog toga što mu niko nije govori o Evanđelju, pretpostavljajući da zbog toga neće biti osuđen. Međutim, Bog će mu tada pokazati, posredstvom zabeleženih podataka, u Knjizi koja se pominje u Otkrivenju 20, da mu je usitinu bila dostupna spoznaja posredstvom opšteg otkrivenja. Biće očigledno da je odbacio spoznaju koja mu je bila dostupna, ne živeći prema svetlu koje je imao, i zbog toga mu nije dano nikakvo daljnje svetlo. Kao posledica toga, Evanđelje takvom nikada nije došlo. Takav će biti osuđen jer nije živio u skladu sa svetlom koje je imao.

D. Zaključak

Da zaključimo ovaj deo, reći ćemo da je jedan od vidova Božijeg otkrivenja opšte otkrivenje. Ovo je otkrivenje kroz koje Bog Sebe otkriva uopšteno, svakom čoveku. Možemo da naučimo mnogo stvari o Bogu kroz opšte otkrivenje, ali ono je ograničeno na način da kroz njega niko ne može da primi sadržaj Evanđelja. Stoga, dovoljno je da osudi, ali nije dovoljno da spasi.

II. POSEBNO OTKRIVENJE

A. Priroda posebnog otkrivenja

Drugi ključni vid otkrivenja je Posebno Otkrivenje. Priroda Posebnog Otkrivenja jeste da je ono utelovljeno u rečima. Dok je Opšte Otkrivenje utelovljeno u stvarima, Posebno Otkrivenje je utelovljeno u rečima. U Posebnom Otkrivenju, Bog se obznanjuje u posebnim vremenima, kroz posebne ljude i na specifične načine.

B. Nužnost Posebnog Otkrivenja

Postoje tri glavna razloga zbog kojih je potrebno Specijalno Otkrivenje. Pre svega, Specijalno Otkrivenje je potrebno da bi se ispravno tumačile istine

Opšteg Otkrivenja. Kroz Opšte Otkrivenje moguće je naučiti samo toliko da je čak moguće pogrešno protumačiti istine koje su dostupne putem Opšteg Otkrivenja. Stoga, Specijalno Otkrivenje je potrebno da bi se ispravno tumačile istine Opšteg Otkrivenja.

Drugi razlog Posebnog Otkrivenja jeste da bi se čoveku pružilo otkrivenje o spasenju. Ponovo, Opšte Otkrivenje nikada ne može da prenese sadržaj Evanđelja. Dok čovek iz Opšteg Otkrivenja može da nauči stvari o Bogu, ne može na taj način saznati za spasenje, jer samo Evanđelje nije dostupno kroz Opšte Otkrivenje. Opšte otkrivenje je nekompletno otkrivenje; s Posebnim Otkrivenjem, međutim, moguće je imati potpuno otkrivenje, u smislu da nam je potpuno objašnjeno spasenje.

Treći razlog za Posebno Otkrivenje je da bi se uskladilo ono što se čini protivrečnim elementima unutar Opšteg Otkrivenja. Opšte Otkrivenje nam pokazuje oboje: i dobrotu Božiju i strogost Božiju. Na primer, dobrota Božija je vidljiva kroz kišne periode koji čine da seme raste; strogost Božija vidljiva je u destruktivnim kišama koje uništavaju zasađene nasade i žito. Ovo izgleda kao da postoje protivrečja u prirodi Božijoj. Nije moguće uskladiti ove istine samo iz Opšteg Otkrivenja, već nam ovo postaje moguće kroz Posebno Otkrivenje.

C. Sredstva Posebnog Otkrivenja

U Jevrejima 1:1-2, pisac ističe da je Bog otkrivao Sebe na brojne različite načine kroz Biblijsku istoriju u posebnim otkrivenjima. Koji su ti različiti načini na koje pisac Jevreja misli kada piše o različitim načinima Posebnog Otkrivenja? Sve zajedno, postoji šest različitih sredstava Posebnog Otkrivenja.

1. Posredstvom teofanija (vidljivih manifestacija Boga)

Prvo, izuzetno uobičajeno sredstvo Posebnog Otkrivenja u Starom Zavetu su teofanije. Teofanije su pojavljivanja Boga u vidljivom obliku. U Starom Zavetu, ovo prvenstveno dolazi u dva oblika. Prvi oblik je posredstvom Šekina Slave, koja je vidljiva manifestacija Božijeg Prisustva koje dolazi u vidu svetla, vatre ili oblaka ili nekakve kombinacije ovih stvari.

Drugi glavni oblik teofanije je Anđeo Gospodnji. Ono što je izuzetno očigledno jeste da je kroz stranice Starog Zaveta, kada god se Anđeo Gospodnji – Anđeo Javhin – pojavi, to nikada nije neki obični anđeo, već se uvek radi o Drugoj Osobi Trojstva, koja se pojavljuje u anđeoskom obliku.

Stoga, jedno od sredstava Posebnog Otkrivenja je kroz teofanije, pojavljivanje Boga u vidljivom obliku, bilo da se radi o Šekina Slavi, bilo da se radi o Anđelu Gospodnjem.

2. Kroz čudo

Drugo sredstvo Posebnog Otkrivenja su čuda. Čuda su u Pismima Posebna Otkrivenja koja govore o Bogu.

a. Definicija čuda

Jednostavna definicija čuda je da se radi o neobičnom događaju kroz koji se postiže korisno delo u otkrivanju prisustva i moći Božije. Nešto detaljnija definicija čuda bi zvučala ovako: 'Događaj u prirodi toliko izvanredan u samome sebi i toliko usaglašen sa proroštvom ili zapovešću duhovnog lidera ili učitelja da u potpunosti garantuje uverenje kako je Bog to zapisao sa zamišlju da potvrdi da je taj učitelj ili lider poslan od Boga.'

Suštinski, čudo je izvanredan događaj, koji se ne da objasniti unutar uobičajenih prirodnih činjenica.

b. Priroda čuda

Priroda čuda je vidljiva na četiri različita načina. Prvo, čuda treba da razlikujemo od providenja. U providenju, nije neophodno da ljudi imaju spoznaju o Bogu. Ali, kada se radi o čudu, čak i nevernik može da spozna natprirodni karakter čuda. Na primer, u Delima 3:1 - 4:22, kada se dešava čudo izlečenja hromog od utrobe majke svoje, čak i nevernici spoznaju da je to očigledno delo Božije (Dela 4:14-16, 21-22). U Delima 14:8-18, kada je hromi isceljen, čak i nevernici su poznali da je to delo Božije (stih 8-12). Čudo je, stoga, različito od providenja, u tome da čak i nevernici prepoznaju natprirodni karakter čuda.

Drugo, priroda čuda je da je različito od odgovorene molitve, u kojoj nije sadržan znak. I dok, s jedne strane, čudo može biti rezultat odgovorene molitve, ipak je različito od samog odgovora na molitvu, jer čuda mogu doći odvojeno od molitve.

Treći način u kojem je vidljiva priroda čuda jeste u tome da ona ne krše prirodne zakone. Ona su rezultat natprirodne moći koja nadilazi ove zakone.

Četvrti način na koji je vidljiva priroda čuda je taj da su ona natprirodna u svom karakteru i da razotkrivaju Božansku moć, kao što možemo videti u Jovan 3:2.

c. Kategorije čuda

Suštinski, postoje dve kategorije ili dva tipa čuda. Jedna kategorija je kada se prirodni zakoni intenzivisu, kao što je sveopšti potop u danima Noje. Nije neprirodno imati poplave na ovoj planeti, ali u slučaju sveopšteg potopa, poplava je intenzivisana do čudotvornog statusa.

Druga kategorija ili drugi tip čuda je kada je učešće prirode u potpunosti isključeno. I dok se u prvom tipu prirodni zakoni intenzivisu od strane Boga i rade zajedno s prirodom, u drugom tipu, priroda je potpuno isključena. Govorimo o čudima kao što su dobijanje vode iz stene ili uskrsnuće iz mrtvih. Ni na koji način se ne može reći da priroda u ovim stvarima saraduje s Bogom.

d. Aspekti čuda

Postoje tri aspekta čuda. Prvi aspekt je da se radi o izvanrednim delima Božijim, u smislu da predstavljaju izvedbu Njegove natprirodne, Božanske moći i proizvode zapanjenost, kako se to može videti u Izlasku 14:31 i Luka 9:43.

Drugi aspekt čuda je da ona bivaju učinjena kroz izabrane ljude. Ali, Dela 2:22 i 19:11, otkrivaju da je moć prepoznata kao moć od Boga.

Treći aspekt čuda jeste da su to događaji koji donose otkrivenja; oni skidaju veo sa istine.

e. Svrha čuda

Postoje tri glavne svrhe čuda. Prva je da potvrde novo otkrivenje od Boga, na način na koji nam je pokazano u Matej 12:28.

Druga svrha je da potvrde doktrinu. Međutim, ovo dvoje, čuda i doktrina, moraju da budu u jedinstvu jedno s drugim. Doktrina može da stoji sama po sebi, ali čuda ne mogu da stoje sama zato što i Sotona može da proizvede čuda. Ovo je mesto gde ljudi budu uhvaćeni u razna kretanja gde na kraju nikada ne sazreju ili nikada ne budu spašeni, upravo zato što pretpostave da postojanje natprirodnog automatski znači da se radi o Bogu. Ništa ne može biti dalje od istine, jer i sam Sotona može da čini čuda.

Na primer, Matej 7:22-23 kaže da će mnogi doći Isusu u onaj dan i reći: **'Gospode, Gospode, zar nismo prorokovali u Tvoje ime? Zar nismo isterivali demone u Tvoje ime? I zar nismo u Tvoje ime činili mnoga čuda?'** Tada ću im otvoreno reći: **'Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, vi koji činite bezakonje!'**

Čuda nisu dokaz doktrine. Zapravo, doktrine dokazuju čuda, to jest, razlog zašto svako čudo mora biti testirano doktrinom, to jest Rečju Božijom, jeste da bismo bili sigurni da je čudo od Boga, a ne od Sotone.

Treća svrha čuda je da očituju moć Božiju.

f. Rečnik čuda

Postoje četiri različite reči koje se koriste za koncept čuda i svaka od njih naglašava različitu prirodu čuda. Prva reč je 'čudo' (u originalnom tekstu, upotrebljena je engleska reč 'wonder', koja naglašava efekat začuđenosti). Njenom upotrebom naglašava se ono što čudo proizvodi: ono je uzrok začuđenosti onoga koji posmatra čudo.

Druga ključna reč za čudo je 'moć'. Kada se reč 'moć' koristi, onda je naglašeno to da je čudo izvršeno Božanskom moći.

Treća reč za čudo je 'delo'. Kada se ova reč koristi za čudo, naglasak je na tome da je čudo postignuto, odnosno da je učinjeno praktično i blagotvorno delo.

Četvrta reč za čudo je 'znak'. Kada se ova reč koristi za čudo, upotrebljava se u značenju da je čudo autorizacija poruke ili onoga koji poruku prenosi da je od Boga.

g. Učestalost čuda

Često nam se u mnogim krugovima govori da je kroz čitavu Bibliju uvek bilo čuda. Stoga bi uvek čuda trebalo biti i danas. To je, takođe, pogreška. Zapravo, kroz čitav period Biblijske istorije od gotovo dve hiljade godina, postoje samo četiri glavna perioda u kojima se dešavaju čuda. Prvi period je period Izlaska i Pustinjskog Lutanja, koje je samo četrdesetogodišnji period. Drugo je period Ilije i Jeliseja. Treći period čuda je vreme Danila i njegova tri prijatelja i četvrti glavni period čuda je onaj od Hrista i od Apostola. Postoje, dakle, samo četiri glavna perioda čuda. Uopšteno govoreći, čuda se ne događaju sve vreme. Da su čuda uistinu uobičajeni element, više ne bi bila čuda.

Priroda čuda je koncept nečeg izvanrednog, što izlazi iz svih uobičajenih okvira, koncept neobičnog, nečeg što se ne dešava svakodnevno.

3. Kroz direktnu komunikaciju

Treće glavno sredstvo posebnih otkrivenja je kroz direktnu komunikaciju. Ovo je u stvari prvenstveni način na koji je Bog govorio prorocima, prema Brojevima 12:5-8 i Prvoj Samuilovoj 28:6. Zapravo, sama priroda proroka jeste da je to osoba koja prima direktno otkrivenje od Boga.

Direktna komunikacija dolazi na sedam različitih načina. Prvi način je **iz usta u usta** i **licem u lice**. Ovo je posebno bila istina kada je u pitanju Mojsije. Iz usta u usta, Gospod je komunicirao sa Mojsijem, u Brojevima 12:7-8 i licem u lice mu je pričao u Ponovljenom zakonu 34:10.

Drugi način direktne komunikacije je posredstvom čujnog glasa, tako da osoba može čuti glas Božiji sa nebesa. Neki od ovakvih primera su: Adam, u Postanku 2:16; Kain, u Postanku 4:6-15; Noje, u Postanku 9, mnoštvo na Gori Sinaj, u Izlasku 19:9,16; Samuilo u 1. Samuilovoj 3:4-14, Pavle, u Delima 9:4 i Petar, u Delima 10:19.

Treći način direktne komunikacije je posredstvom bacanja kocki, kada Bog otkriva Sebe, kao i Svoju volju. Neki od ovakvih primera su: slučaj Isusa Navina u podeli Zemlje, u Isus Navin 14:1-2; način na koji su pronašli Jonu, u Joni 1:7 i način na koji je izabran dvanesti apostol, u Delima 1:26.

Četvrti način direktne komunikacije je posredstvom **Urima** i **Tumina**. **Urim** i **Tumin** odnose se na Naplećak Velikog Sveštenika, na kojem se nalazilo dvanaest kamenova koji su simbolizovali dvanaest plemena Izraelovih. Ovaj Naplećak bio je sposoban da daje odgovore da-i-ne, tako da bi kamenje svetlelo kada bi odgovor bio 'da' i ne bi svetlelo kada bi odgovor bio 'ne'.

Peti način je posredstvom snova, i to i kod nevernika, poput Avimeleha u Postanku 20:3-7, i za vernike, poput Josifa u Postanku 37:5-9.

Šesti način kroz koji Bog direktno komunicira je posredstvom vizija. Činio je to sa Avramom, u Postanku 15:1, sa Danilom, u Danilu 2:19 i sa Amosom, u Amosu 7:8-9.

Sedmi način na koji Bog direktno komunicira jeste kroz unutrašnje prosvetljenje, kako nam je rečeno u 2. Petrovoj 1:21.

4. Posredsvom anđela

Četvrto sredstvo Posebnog Otkrivenja je posredstvom anđela. U njemu Bog ponekad otkriva Sebe na jedan poseban način – posredstvom ovih anđela. Na primer, Bog je dao Mojsijev zakon posredstvom anđela, prema Delima 7:53 i Galaćanima 3:19. Bog je dao Posebno Otkrivenje Danilu, posredstvom anđela, u Danilu 9:20-21 i 10:10-21. Posredstvom anđela, pastirima je rečeno o rođenju Mesije, u Luka 2:10-13. Zapravo, čitava Knjiga Otkrivenja otkrivena je Jovanu posredstvom anđela, prema Otkrivenju 1:1-3.

5. Posredstvom utelovljenja

Peto sredstvo Posebnog Otkrivenja je putem utelovljenja. Kada je Bog postao čovek, posredstvom BogoČoveka, on je otkrio Sebe još i više u osobi Isusa. Sve što je istina o Božanskoj prirodi Oca, takođe je istina i o Sinu.

Mnoga Pisma uče da je utelovljenje postalo jako poseban način, izuzetno poseban oblik Posebnog Otkrivenja. U Mateju 11:27, Sin je taj koji nam očituje Oca. U Jovanu 1:14,18, Isus je došao da nam otkrije slavu Očevu. U Jovanu 14:1-9, jedan od Njegovih učenika pita ga da im pokaže Oca, a Isus odgovara: **Ko je video Mene, video je Oca.** U Kološanima 2:9, nam kaže da **u Njemu telesno prebiva sva punoća Božanstva.** Prema 1. Jovanovoj 1:1-4, videti Isusa znači videti Boga; videti delo Isusovo znači videti delo Božije; čuti podučavanje Isusovo je čuti samu Reč Božiju. U Jevrejima 1:1-2, pisac kaže da je Bog otkrivao Sebe mnogo puta i na mnogo načina tokom istorije, a sada, u ovim poslednjim danima, otkriva se nama kroz Svog Sina.

6. Posredstvom Pisama

Šesto i poslednje sredstvo Posebno Otkrivenja je posredstvom Pisama. Pisma su Reč Božija, pisano otkrivenje o Bogu pomoću kojeg osoba može ispravno tumačiti sve druge oblike otkrivenja. Posredstvom Pisama, moguće je ispravno tumačiti sve u vezi Opšteg Otkrivenja. Posredstvom Pisama je moguće ispravno tumačiti svih drugih pet oblika Posebnog Otkrivenja. Posredstvom Pisama, osoba može tumačiti teofanije. Posredstvom Pisama, osoba može tumačiti čuda i može da vidi koliko daleko čudo može da ide. Na ovaj način gledano, Pisma su važnija nego bilo koje čudo, jer u Luki 16:31, Avram kaže bogatašu: **Ako ne slušaju Mojsija i Proroke, neće ih uveriti ni da neko ustane iz mrtvih.** Vaskrsenje iz mrtvih izuzetno je veliko čudo, ali samo po sebi nije dovoljno. Čuda ne mogu da uvere ukoliko se ne veruje Pismima. Posredstvom Pisama moguće je odrediti koja su čuda istinska, a koja su lažna. Posredstvom Pisama, poznato nam je da Sotona može da imitira mnoga od Božijih čuda. Posredstvom Pisama, znamo da čuda nisu uobičajena događanja, već nešto što se ne događa uobičajeno. Takođe, posredstvom Pisama, osoba može ispravno da tumači različite oblike direktne komunikacije. Posredstvom Pisama, moguće je tumačiti otkrivenja koja su dana od anđela. Posredstvom Pisama, osoba može u potpunosti razumeti ono što treba da razume o utelovljenju i kako

da ispravno tumači otkrivenje koje je primljeno od utelovljenja. Po svemu, Pisma su daleko najvažnije od šest različitih oblika Posebnog Otkrivenja za čoveka danas.

Iako Pisma sadrže delimičnu spoznaju o Bogu, ona su sve ono što je Gospod izabrao da mi možemo znati u ovom vremenu, prema Ponovljenom zakonu 29:29. Prvenstveni cilj Pisma je usmeren ka otkupljenju; prema 2. Timoteju 3:15. U tom pravcu, Pisma nas opskrbljuju s onim sa čime nas Opšte Otkrivenje ne može opskrbiti: sadržajem Evanđelja.

Pisma su dovoljno otkrivenje od Boga, iako se u njima ne iscrpljuje svo Božije otkrivenje. Rimljani 8:18 kažu da će u budućoj slavi biti dana dalja otkrivenja. 1. Korinćanima 13:12 uči da će biti primljena nekakva buduća spoznaja, a Poslanica Judina 3 nam kaže da će konačno otkrivenje doći samo u proslavljenom stanju. U ovom sadašnjem stanju, Spisi su za sada konačno otkrivenje. Stoga, Pavle opominje vernike, **ne preko onoga šta je zapisano**, u Prvoj Korinćanima 4:6. Upravo po pisanoj Reči Božijoj se može odrediti istina i ne-istina o svemu što se stavi pred nas u duhovnom ratovanju. Prema Solunjanima 2:13, to je Otkrivenje posredstvom Reči. U Pismima je sadržano **Tako kaže Gospod**.

III. PROGRESIVNO OTKRIVENJE

U kontekstu Pisma, postoji još jedan oblik otkrivenja o kojem se ponekad govori ili ga se katkad naziva progresivnim otkrivenjem. Progresivno Otkrivenje nije treći oblik ili treći tip otkrivenja, već nam ono objašnjava otkrivenje koje dolazi posredstvom Pisma.

Progresivno Otkrivenje znači da Bog nije izabrao da nam da celokupnu reč odjednom, već su Pisma pisana i došla su k nama kroz period od hiljadu i šesto godina. Korak po korak, plan i svrha Božija su bili razvijani i otkrivani. Svaki korak je bio apsolutno nepogrešiv i u potpunosti celovit, sve dok nije došlo konačno otkrivenje. Čovek sada ima potpuno otkrivenje u pisanoj Reči Božijoj i nema potrebe da zna ono što ide iznad Pisma. U Pismima, Bog nam je dao sve ono što je On namerio čoveku da zna sada. On hoće da čovek zna još više, ali tek u životu koji dolazi, ne u ovom životu.

Postoji Opšte Otkrivenje i postoji Posebno Otkrivenje, pri čemu je osnovni oblik Posebnog Otkrivenja pisana Reč Božija, Spisi. Završimo sa upozorenjem apostola Pavla da je Biblija konačni autoritet, tako da svako mora da pazi da ne ide; **ne preko onoga šta je zapisano!**